

Lykätä

-sanan käyttöä juridisena terminä, esim. sellaisessa ilmauksessa kuin »jutun käsittely *lykätään* toisiin käräjiin tai toiseen yleiseen istuntoon», on pitänyt vastustettavana oikeusneuvos K. KALLA »Lakimies»-lehdessä 1943 ss. 474—488 julkaisemassaan, muuten kiitettävän asiallisessa ja hyödyllisessä kirjoituksessa »Virkakielen rikkaruohoja». Perusteluk-

seen hän lausuu, että *lykkääminen*, jota vastaa ruotsin 'uppskjutande', tuntuu kömpelöltä ja että sen »lukija on kuulevinaan lastenvaunujen ja 'kottikärryjen' natinaa». »Miksei puhuta», hän kysyy, »esim. asian käsittelyn *siirtämisestä* toisiin käräjiin tai asian *ottamisesta jatkokäsittelyyn* toisessa istunnossa?» Allekirjoittaneen tekee tähän mieli

huomauttaa, että mainitut perustelut eivät vaikuta riittävästi *lykätä* -verbin tuomitsemiseen viralta pantavaksi sanontunlaisesta käytöstä. Sanan tuollainen kuvallinen merkitys on tosin ilmeisesti ruotsin vastaavan sanan vaikuttama; ruotsi puolestaan lienee tässä jäljitellyt saksaa — vrt. saks. *aufschieben* —, ja tämä saksan kuvakielisyyuskään tuskin on omaperäistä. Mutta samanlaisia vierasperäisiä, useimmiten kansainvälisiä kielikuvia meillä on viljalti, eikä niitä ole syytä lähteä vainoamaan muussa kuin siinä tapauksessa, että jostakin sellaisesta käytöstä on selvästi osoitettavaa haittaa. Ja tässä tapauksessa tuomoista haittaa nähdäkseni ei ole olemassa. Sellaisena ei nim. voida pitää sitä, että *lykkäämisessä* alkuperäinen konkreettinen merkitys on vielä käytännössä rinnan kuvallisen kanssa, — sa-

manlaisella syyllä saatettaisiin kielestämme vaatia karkoitettavaksi esim. *riippua*, *nojata* tai *nojautua*, *levätä* («äänestä lepäämään»), *kumota* -sanojen ja lukemattomien muiden kuvallinen käyttö. Päin vastoin tuntuu siltä, että *lykkäämisen* viraltapano olisi haitallista, koskapa se köyhdyttäisi kiellemme vivahdusmahdollisuuksia. Eiköhän esim. jutun *siirtämisellä* ja *lykkäämisellä* ole eräissä tapauksissa ilmaistu tai ainakin ilmaistavissa eri asioita? Ja *jatkokäsittelyyn ottaminen* ei niinkään suinkaan aina ole *lykkäämisen* tarkka synonyymi. Ja sitä paitsi: abstraktimerkityksinen *lykätä* -verbi ja sen johdannaiset (esim. *lykkäys*, *lykkäytyä*) ovat varmaan jo ainakin sadan viime vuoden kuluessa niin syvästi juurtuneet kieleemme, että olisi toivotonta yrittää niitä siitä kitkemällä hävittää. **L. H.**